O Sad ibn Muaze, Džennet želim. Gospodara mi Nadrovog (očevog), ja osjećam njegov miris ispod Uhuda.'

Od Enesa, radijallahu 'anhu, se prenosi da je rekao: „Moj amidža, Enes, b. Nadr, radijallahu 'anhu, nije prisustvovao Bici na Bedru, pa je rekao: 'Allahov Poslaniče, izostao sam od prve borbe u kojoj si se borio protiv mušrika. Ako mi Allah omogući izlazak na bojno polje protiv mušrika, zaista će pokazati Allah ljudima šta mogu učiniti.' Pošto je došao dan Uhuda (Bitka na Uhudu), muslimani su se pokolebali, a on reče: 'Allahu moj, izvinjavam Ti se zbog čina ovih (tj. muslimana), a perem se i odričem od djela onih (mušrika).', a zatim je krenuo naprijed. Sreo ga je Sad b. Muaz pa mu on reče: 'O Sad ibn Muaze, Džennet želim. Gospodara mi Nadrovog (očevog), ja osjećam njegov miris ispod Uhuda.' Sa'd priča: 'O Allahov Poslaniče, ja ne bih mogao učiniti ono što je on učinio.' Našli smo ga sa osamdeset i nekoliko rana od sablje, proboda kopljem i rana od strijela." Našli smo ga poginulog, mušrici su ga cijelog unakazili da ga niko nije mogao poznati osim njegove sestre. Poznala ga je po vrhovima jagodica na prstima.'" Enes, radijallahu 'anhu, veli: "Mislili smo i pretpostavljali da je o njemu objavljen ajet koji glasi: 'Među muminima, ima ljudi koji su iskreni na onom što su Allahu obećali...', pa do kraja ajeta."

[Vjerodostojan] [Muttefekun alejh]

Prenosi se da od Enesa radijallahu anhu, da njegov amidža Enes b. Nadr nije učestvovao u bici na Bedru, a razlog tome jeste što Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, nije otišao na Bedr s ciljem borbe nego s ciljem da presretne karavanu Kurejšija. Sa njim je tada bilo oko tri stotine i deset ljudi, sedamdeset kamila i dva konja na kojima su se smjenjivali. U toj bici mnogi ashabi nisu učestvovali jer na nju niko nije pozvan. Enes b. Nadr je kazao Poslaniku: "Allahov Poslaniče, bio sam odsutan od prve borbe u kojoj si se ti borio protiv idolopoklonika. Ako mi Allah još pruži priliku za borbu protiv idolopoklonika, vidjet ćeš šta ću napraviti." Pa kada je bila Bitka na Uhudu godinu i mjesec dana nakon bitke na Bedru muslimani su u početku dana imali prednost, ali su strijelci ostavili mjesto na kojem im je naređeno da budu. Kada su mušrici skoro bili poraženi ovi strijelci su napustili mjesto, pa su ih s te strane mušrici napali, tako da su neki muslimani pobjegli. Enes je krenuo prema neprijatelju i rekao: "Bože moj, ispričavam Ti se za ono što ovi (povlačenjem) učiniše, (mišljaše na svoje drugove), a ponovo se odričem pred Tobom onoga što ovi učiniše (smjerajući na idolopoklonike)." Potom je prošao naprijed, pa se okrenuo Sa'du ibn Mu'azu koji ga je pitao gdje ide, a on mu je rekao: "O, Sa'du b. Mu'azu, želim Džennet! Tako mi Gospodara Nadra, ja osjećam njegov miris ispred Uhuda." On je stvarno osjetio miris Dženneta i to mu je bila počast od Allaha prije nego je postao šehid. Tada je krenuo, i borio se dok nije bio ubijen. Sa'd je kasnije rekao: "Allahov Poslaniče, ja ne bih bio u mogućnosti da učinim ono što je on tada počinio." Enes kaže: "Kasnije smo na njemu našli osamdeset i nekoliko rana od sablje, uboda koplja ili strijele; našli smo ga ubijena, a idolopoklonici su ga iznakazili toliko da ga je prepoznala samo

njegova sestra po njegovim jagodicama.” - Muslimani su smatrali da se na njega i njemu slične odnosi ovaj ajet: "Ima vjernika koji ispunjavaju zavjet dat Allahu ... " (El-Ahzab, 23). Nema sumnje da se ovaj ajet odnosi prije svega na njega i na slične njemu jer oni su ispunili ono što su Allahu obećali. Enes je kazao: “Ako mi Allah još pruži priliku za borbu protiv idolopoklonika, vidjet ćeš šta ću napraviti." On je to i uradio i takvo nešto ne može uraditi osim onaj kome Allah to podari dok ne postane šehid.

http://www.sunnah.global/hadeeth/bs/show/3855